Dosarul nr. 2a-766/23
(2-19136342-02-2a-23022023)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Lupașcu Natalia

D E C I Z I E

05 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintele completului, judecător Nelea Budăi
Judecătorii: Marina Anton și Ina Dutca
Grefier: Alen Grigoriev

examinând, în ședință publică, cererile de apel declarate de Turuta Eugeniu, Turuta Radu, cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian, precum și cererea de apel depusă de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021 și hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu către Compania LinkedIn Corporation, privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian și titularului de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor, constatarea încălcării drepturilor morale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor, încasarea despăgubirii, obligarea publicării hotărârii,

a c o n s t a t a t :

La 19.08.2019, Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu au depus cerere de chemare în judecată către Compania LinkedIn Corporation, privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian și titularului de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor, constatarea încălcării drepturilor morale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor, încasarea despăgubirii, obligarea publicării hotărârii.

În motivarea acțiunii, se indică faptul că reclamanții Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian sunt coautori ai mai multor cărți din domeniul informării despre componentele electronice semiconductoare, în special a cărților: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-

codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition". Aceste trei cărți (opere) au fost create de către coautorii Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian pe parcursul mai multor ani și publicate (aduse la cunoștința publicului și puse în vânzare) în format electronic ca fișiere în format pdf pe site-ul personal al autorilor http://www.turuta.md.

Prin contractele de autor din 12 ianuarie 2010, 15 martie 2011 și 09 aprilie 2014, Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian în calitate de coautori au transmis către Radu Turuta prin licență neexclusivă drepturile sale patrimoniale de autor asupra operelor (cărților) „SMD-codes". Active SMD semiconductor components marking, codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" în limitele prevăzute în contract, astfel că din momentul semnării contractelor Turuta Radu este titular de drepturi neexclusive de autor asupra cărților menționate.

Navigând prin internet coautorul Turuta Eugeniu a constatat, că pe site-ul https://www.slideshare.net erau valorificate (puse la dispoziția publicului în regim interactiv, distribuite și reproduse) cărțile: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", fără a exista acordul reclamanților în calitate de autori. Constatarea a fost confirmată prin Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt nr. 075-1458/2017 din 10 octombrie 2017. Cărțile au fost plasate pentru valorificare pe site de către utilizatorii cu numele convenționale ***** și *****, dar identitatea acestora (numele real, adresa poștală sau adresa de e-mail) lipsește pe site.

Reclamanții menționează că exercitând dreptul la protecția drepturilor de autor, la 10 septembrie 2017, Turuta Eugeniu a completat și a expediat pârâtului forma specială de notificare referitor la încălcarea drepturilor de autor care era disponibilă pe site-ul https://www.linkedin.com (deoarece adresa de e-mail pentru notificări referitor la încălcarea drepturilor de autor nu este disponibilă pe site), cu cerință de a înceta valorificarea ilegală a operelor protejate prin Legea dreptului de autor. La aceeași dată de 10 septembrie 2017, Turuta Eugeniu a primit un răspuns formal, prin care compania LinkedIn Corporation îi mulțumea că le-a comunicat despre acest fapt și dacă ar putea, îl roagă să le furnizeze adresele URL care indică direct conținutul raportat, încălcările drepturilor de autor, însă, nu au încetat, accesul la cărțile menționate nu a fost restricționat, cărțile nu au fost eliminate de pe site-ul https://www.slideshare.net, astfel că încălcarea drepturilor de autor a continuat inclusiv până la 1 iunie 2018, adică opt luni și 20 de zile de la data notificării.

Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt nr. 075-1458/2017 din 10 octombrie 2017 probează cu certitudine, că pe site-ul https://www.slideshare.net, care este un serviciu de hosting oferit membrilor rețelei administrate de compania LinkedIn, a avut loc punerea la dispoziția publicului în regim interactiv, distribuirea și reproducerea (valorificarea) cărților în litigiu. Numărul de valorificări ale operelor conform Actului este următorul: - cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" a fost descărcată (distribuită și reprodusă) de 3810 ori; cartea „SMD-codes, Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" a fost descărcată (distribuită și reprodusă) de 2740 ori; cartea „JSMD-codes". Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" a fost descărcată (distribuită și reprodusă) de 1894 ori.

Reclamanții notează că după notificarea către pârât prin e-mailul din 10 septembrie 2017 despre încălcarea drepturilor de autor asupra a trei opere (cărți) - „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", pârâta compania Linkedin Corp, nu s-a conformat cerințelor legale ale autorului și nu a blocat, restricționat accesul și/sau șters obiectele (cărțile) indicate, iar valorificarea ilegală ale acestora a continuat, inclusiv până la data de 1 iunie 2018. Respectiv s-a majorat considerabil numărul de cărți valorificate ilegal: Cartea „SMDcodes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" a fost valorificată (distribuită și reprodusă) de 8338 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" a fost valorificată (distribuită și reprodusă) de 8249 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" a fost valorificată (distribuită și reprodusă) de 8182 ori.

Prin valorificarea ilegală a operelor (cărților) în litigiu prin intermediul site-ul https://www.slideshare.net are loc și încălcarea drepturilor de autor personale (morale) ale reclamanților/coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian de a decide cum va figura numele acestora la valorificarea operelor - numele adevărat, pseudonimul sau anonim. De asemenea, datorită faptului că unul din autori a solicitat retragerea cărților în litigiu de pe site-ul https://www.slideshare.net, iar persoana responsabilă nu s-a conformat cerințelor autorului și nu a blocat, restricționat accesul și/sau șters cărțile în litigiu, a fost încălcat și dreptul moral de autor a acestora la retractarea operei.

Pârâta compania LinkedIn Corp, în fapt este un internet-provider care acordă servicii de hosting terțelor persoane pentru plasarea pe serverele serviciului său SlideShare (https://www.slideshare.net) a diverselor informații în format electronic. Înscrisurile anexate la cerere probează cu certitudine că pârâta a fost

înștiințată de către unul din autori (reclamant) despre încălcarea drepturilor de autor pe site-ul https://www.slideshare.net al companiei pârâte, cu indicarea obiectelor concrete.

Pârâta a declarat printr-un răspuns formal că mulțumește pentru comunicare și dacă persoana care a făcut notificarea ar putea, să i se furnizeze adresele URL care indică direct conținutul raportat, dar în realitate nu a respectat prevederile art. 66 alin. (1) al Legii nr. 139 din 02.07.2010, nu a executat cerințele titularului dreptului de autor și nu a blocat, restricționat accesul și/sau ștergerea obiectelor indicate, prin urmare se consideră complice și poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi.

Art. 63 al Legii 139 din 02.07.2010 stipulează: 1) în cadrul procedurilor judiciare inițiate în privința încălcării dreptului de autor, a drepturilor conexe sau a altor drepturi protejate de prezenta lege, persoanele specificate la art. 55 alin. (2) pot solicita instanțelor de judecată sau altor organe competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor, constatarea încălcării acestora, restabilirea situației existente pînă la încălcarea dreptului și încetarea acțiunilor care comportă încălcarea dreptului sau creează pericolul încălcării lui, precum și repararea prejudiciului prin stabilirea unor despăgubiri.

Instanța de judecată, la stabilirea despăgubirii, va ține cont de necesitatea: a) recuperării pierderilor, inclusiv a venitului ratat, suportate de partea lezată: b) perceperii profitului obținut ilegal de persoana care a încălcat drepturile; c) achitării unei compensații de la 500 pînă la 500 000 lei pentru fiecare drept încălcat.

Subliniază că prevederea legală invocată statuează că despăgubirile specificate la alin. (2) lit. a), b) și c) sunt cumulative, adică partea lezată poate solicita în cumul recuperarea pierderilor, inclusiv a venitului ratat, perceperea profitului obținut ilegal de persoana, care a încălcat drepturile și achitarea unei compensații de la 500 până la 500 000 lei pentru fiecare drept încălcat. Restabilirea situației existente până la încălcarea dreptului poate avea loc doar prin repararea prejudiciului cauzat coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Cristian și titularului de drepturi Turuta Radu.

Reclamanții menționează că, numărul de exemplare de carte valorificate ilegal (distribuite și reproduse) către 01 iunie 2018 de pe site-ul https://www.slideshare.net, conform anexelor la prezenta cerere este următorul: Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" 8338 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" 8249 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" 8182 ori. Prețurile de vânzare ale cărților enumerate (care în realitate constituie remunerația pentru transmiterea în proprietate către cumpărător a cărții) și care se confirmă prin

chitanțele de plată primite de către reclamanți prin intermediul sistemul de plată PayPal, sunt următoarele: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" - *****, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" - ***** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" - *****. Astfel venitul ratat, suportat de partea lezată (reclamanți) este următorul: SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" - 8338 descărcări x ***** = *****Euro, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" - 8249 descărcări x ***** = ********** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" - 8182 valorificări x ***** = *****Euro, Total *****Euro.

În concordanță cu art. 63 al Legii 139 din 02.07.2010, deoarece valorificarea ilegală a operelor nu a avut loc simultan, dar într-o anumită perioadă de timp (de cel puțin 8 luni), fiecare valorificare ilegală a operei reprezintă o încălcare a unui drept patrimonial de autor asupra uneia din operele (cărțile) în litigiu. Astfel compensația minimă pentru drepturile încălcate prin 24769 descărcări ilegale ale operelor în litigiu este egală cu: 500 lei (compensația minimală pentru fiecare drept încălcat) x 24769 drepturi încălcate (numărul de valorificări ilegale ale operelor în litigiu) 12384500 lei.

Reclamanții solicită să fie constatată încălcarea drepturilor patrimoniale de autor (responsabil-compania Likedln Corp.) ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor (dreptul exclusiv de reproducere, distribuire și punere la dispoziție în regim interactiv) asupra operelor (cărților): „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition ”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition ”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition ”, prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net, responsabil compania LinkedIn Corporation; ținând cont de prețul de vânzare (mărimea remunerației de autor) pentru fiecare exemplar de carte (operă) dreptul de autor asupra cărora se încalcă și de numărul de valorificări ilegale prin intermediul site-ului pârâtului, în conformitate cu art. 63 alin. (2) lit. b) al Legii 139 din 02.07.2010, pentru încălcarea drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu (dreptul exclusiv la valorificarea operelor, inclusiv prin reproducere, import, distribuire și punere la dispoziție în regim interactiv), să fie încasat din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu venitul ratat suportat: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition” - 8182 valorificări x ***** - *****Euro, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition” -

8249 valorificări x ***** - ********** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” - 8338 valorificări x ***** = *****Euro. Total *****Euro; în conformitate cu art. 63 alin. (2) lit. c) al Legii 139 din 02.07.2010, pentru încălcarea drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu (dreptul exclusiv la valorificarea operelor, inclusiv prin reproducere, import, distribuire și punere la dispoziție în regim interactiv) să fie încasat din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian compensația în mărime de 12384500 (douăsprezece milioane trei sute optzeci și patru mii cinci sute) lei; să fie constatată încălcarea drepturilor morale de autor (dreptul la nume și dreptul la retractarea operei) ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor (cărților):„SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition”, prin intermediul site-ului https ://www. slide share, net, responsabil compania LinkedIn Corporation; în conformitate cu art. 63 alin (2) lit. c) al Legii 139 din 02.07.2010 pentru încălcarea drepturilor morale de autor (dreptul la nume) să fie încasate din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian următoarele sume compensatorii: pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition ” -20000 lei; Pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition ” - 20000 lei; - pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition ” - 20000 lei; în conformitate cu art. 63 alin (2) lit. c) al Legii 139 din 02.07.2010 pentru încălcarea drepturilor morale de autor (dreptul la retractarea operei) să fie încasate din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian următoarele sume compensatorii: - pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition ” – 20 000 lei; - pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition ” - 20000 lei; - pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” - 20000 lei, în total suma de 120000 (una sută douăzeci mii) lei; în conformitate cu art. 65 al Legii 139 din 02.07.2010, pentru încălcarea drepturilor de autor să fie obligat pârâta - compania LinkedIn Corporation să publice pe cheltuiala sa pe site-ul său https://www.linkedin.com hotărârea judecătorească integrală în limba engleză timp de 6 luni; în conformitate cu art. 874 și art. 942 Cod civil, în vigoare din 01 martie 2019, să fie menționat în dispozitivul hotărârii că pârâta compania LinkedIn Corporation este obligată să achite coreclamanților Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu dobândă de întârziere de

la sumele încasate, începând cu 01 martie 2019 până la data în care va fi efectuată plata: pentru primul semestru al anului 2019 și al anilor următori - în cuantum de 9 puncte procentuale pe an plus rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv: și pentru al doilea semestru al anului 2019 și al anilor următori în cuantum de 9 puncte procentuale pe an plus rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Ulterior, prin cererea suplimentară depusă la 29.11.2019, reclamanții au completat și au concretizat pretențiile sale, solicitând suplimentar: - Constatarea nulităţii absolute a clauzelor privind prorogarea de competenţă jurisdicţională din Acordul de utilizare din 14 ianuarie 2014, ca fiind încheiate cu încălcarea prevederilor legale imperative privind contractele de autor. - Constatarea caracterului abuziv şi a nulităţii absolute a clauzelor privind prorogarea de competenţă jurisdicţională din Acordul de utilizare din 14 ianuarie 2014, ca fiind clauze abuzive şi nule de drept în temeiul normelor legale privind protecţia consumatorilor.

Prin cererea suplimentară depusă la 04.12.2019, reclamantul Turuta Eugeniu și reprezentantul lui Turuta Martin Christian şi Turuta Radu, avocatul Guțu Zinaida au completat și au majorat pretențiile sale din cererea de chemare inițială față de compania pârâtă, cu următoarele pretenții: - Să fie constatată încălcarea drepturilor patrimoniale de autor ale autorului Turuta Eugeniu şi titularul de drepturi Turuta Radu la valorificarea operei (dreptul exclusiv de reproducere, distribuire şi punere la dispoziţie în regim interactiv) asupra operei (cărţii „The SMD codebook", ediţie 2009 prin intermediul site-ului https://www. slideshare.net; - să fie încasat din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul autorului Turuta Eugeniu şi titularul de drepturi Turuta Radu venitul ratat suportat: pentru cartea „The SMD codebook" ediţie 2009 - 23074 valorificări x***** = ***** ***** - să fie constatată încălcarea drepturilor morale de autor (dreptul la nume şi dreptul la retractarea operei) ale autorului Turuta Eugeniu asupra operei (cărţii) „The SMD codebook" ediţie 2009 prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net, responsabil compania LinkedIn Corporation.

Prin cererea depusă la 23.11.2020, reclamanții Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian şi Turuta Radu au completat și au concretizat pretențiile sale din cererea de chemare în judecată inițială precum și cererile de completare a pretențiilor față de compania pârâtă, cu următoarele pretenții:

- să fie constatată încălcarea drepturilor patrimoniale de autor (responsabil-compania Likedln Corp.) ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor (dreptul exclusiv de reproducere, distribuire și punere la dispoziție în regim interactiv) asupra operelor (cărților): „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes,

2010 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition”, „The SMD codebook”, ediție 2009 prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net, responsabil compania LinkedIn Corporation;

- să fie încasat din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu venitul ratat suportat: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition” - 8182 valorificări x ***** - *****Euro, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition” - 8249 valorificări x ***** - ********** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” - 8338 valorificări x ***** = *****Euro; „The SMD codebook” ediție 2009 - 23074 valorificări x***** = 369 184 Euro; Total *****Euro (nouă sute treizeci și opt mii opt sute patruzeci și nouă) Euro;

- să fie constatată încălcarea drepturilor morale de autor (dreptul la nume și dreptul la retractarea operei) ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor (cărților): „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition”, „The SMD codebook”, ediție 2009 prin intermediul site-ului https ://www. slideshare, net, responsabil compania LinkedIn Corporation;

- să fie încasate din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian următoarele sume compensatorii: pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition ” - 20000 lei; pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition ” - 20000 lei; pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition ” - 20000 lei; pentru cartea „The SMD codebook”, ediție 2009 – 20000 lei; în total 80000 lei.

- să fie obligat pârâta - compania LinkedIn Corporation să publice pe cheltuiala sa pe site-ul său https://www.linkedin.com hotărârea judecătorească integrală în limba engleză timp de 6 luni.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021, a fost respinsă cererea reprezentanților Companiei LinkedIn Corporation, avocații Vladimir Palamarciuc și Iulia Furtună cu privire la scoaterea de pe rol acțiunii depuse de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Cristian și Turuta Radu către Compania LinkedIn Corporation privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor, încasarea venitului ratat, constatarea încălcării drepturilor morale de autor,

încasarea sumelor compensatorii, obligarea publicării hotărârii pe pagina pârâtului, ca neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu.

S-a constatat încălcarea de către compania LinkedIn Corporation a drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularului de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor asupra operelor (cărților): "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", "The SMD codebook", ediție 2009.

S-a constatat încălcarea de către compania LinkedIn Corporation a drepturilor morale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor (cărților): "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", "SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", "The SMD codebook", ediție 2009.

S-a încasat din contul companiei compania LinkedIn Corporation în beneficiul reclamanților Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian următoarele sume compensatorii pentru încălcarea drepturilor morale: Pentru cartea -"SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition"- 20000 (douăzeci mii) lei; Pentru cartea -"SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition"- 20000 (douăzeci mii) lei, Pentru cartea -"SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition"- 20000 (douăzeci mii) lei, Pentru cartea -"The SMD codebook", ediție 2009 - 20000(douăzeci mii) lei.

S-a obligat compania LinkedIn Corporation de a publica pe site-ul său, în limba engleză, hotărârea judecătorească privind restabilirea drepturilor reclamanților Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu.

În rest, pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate.

S-a încasat de la compania LinkedIn Corporation în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2600 (două mii șase sute) lei (f.d. 117, 140-156, Vol. III).

La 28 noiembrie 2022, Turuta Eugeniu, în interesele sale și a lui Turuta Radu, Turuta Martin Christian, a depus cerere de apel nemotivată solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022 în partea respinsă și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2023, a fost încetată procedura în apel la cererea de apel declarată de Turuta Martin și Turuta Radu,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, din motiv că a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel (f.d. 212-215, Vol. III).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2023, a fost respins recursul declarat de către Martin Christian Turuta. S-a admis recursul declarat de către Radu Turuta. S-a casat parțial încheierea din 24 mai 2023 a Curţii de Apel Chişinău, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugeniu Turuta, Martin Christian Turuta și Radu Turuta împotriva Companiei LinkedIn Corporation, cu privire la constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de coautori și titularului de drepturi la valorificarea operelor, constatarea încălcării drepturilor morale de autor ale coautorilor, încasarea despăgubirii, obligarea publicării hotărârii, și anume, în partea încetării proceduri de apel, la cererea de apel depusă de Radu Turuta, cu restituirea cauzei spre judecare, în această parte, la Curtea de Apel Chișinău. În rest, încheierea din 24 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost menținută (f.d. 238-244, Vol. III).

Astfel, în motivarea cererii de apel, depusă motivat la 09 martie 2023, Turuta Eugeniu și Turuta Radu, au invocat că la o examinare obiectivă şi strict legală a soluţiei primei instanţe în partea ce ţine de respingerea pretenţiilor referitor la încasarea despăgubirilor pentru încălcarea drepturilor patrimoniale de autor (prin prisma aplicării legislaţiei referitor la drepturile de autor) se va constata cu certitudine că instanţa nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea, concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Mai mult ca atât, chiar dacă art. 60 alin. (4) CPC, dispune în mod imperativ că instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii, prima instanţă apreciind temeinicia şi mărimea venitului ratat a aplicat exclusiv legislaţia şi raţionamentele legale care se referă la un litigiu strict comercial, dar nu la un litigiu privind dreptul de autor, modificând astfel în mod voalat temeiul şi obiectul (sau cel puţin a pretenţiilor) acţiunii.

Apelanții au mai indicat că instanţa stabileşte criteriile, existenţa şi valoarea venitului ratat al reclamanţilor, reieşind din mărimea venitului care ar fi provenit din vânzarea operelor în litigiu, dacă aceste vânzări ar fi fost făcute în condiţii legale. Or criteriile, existenţa şi valoarea venitului ratat al reclamanţilor reieşind din mărimea venitului care ar fi provenit din vânzarea operelor în litigiu, dacă aceste vânzări ar fi fost făcute în condiţii legale pot fi stabilite exclusiv în cadrul unor relaţii comerciale şi nu au nimic comun cu încălcarea drepturile de autor ale reclamanţilor.

Or, dat fiind încălcarea drepturilor patrimoniale de autor, fapt constatat anterior de către instanţa de fond, instanţa urma să aplice strict prevederile art. 11 al Legii nr. 139 din 02.07.2010 care stabilesc exhaustiv conţinutul acestor drepturi.

La fel, au indicat că au căutat în cel mai minuţios mod în Legea nr. 139 din 02.07.2010 prevederea, conform căreia autorul are dreptul la plată pentru vânzarea operelor sale, în cazul încălcării drepturilor sale de autor şi nu a găsit o astfel de prevedere, deoarece ea nu există. Astfel că instanţa stabilind criteriile, existenţa şi valoarea venitului ratat al reclamanţilor, reieşind din mărimea venitului care ar fi provenit din vânzarea operelor în litigiu, dacă aceste vânzări ar fi fost făcute în condiţii legale a aplicat normele de drept material în mod eronat, concluziile sale, expuse în hotărîre sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, deoarece se referă la un litigiu comercial, pe cînd obiectul litigiului în speţă îl reprezintă încălcarea drepturilor de autor, instanţa nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată şi anume prevederile art. 11 alin. (2) al Legii nr. 139 din 02.07.2010.

Suplimentar, referitor la motivarea soluţiei instanţei de fond cu privire la criteriile, existenţa şi valoarea venitului ratat atrage atenţia instanţei de apel că jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalităţii hotărârilor instanţei de judecată, jurisprudenţa CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanţei, unde funcţia unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanţei, dar de asemenea o obligaţie corespunzătoare a instanţei de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menţionat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părţilor să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

Reclamanţii în repetate rânduri, pe toată perioada examinării în fond a cauzei au susţinut că venitul lor ratat îl reprezintă remuneraţia de autor, care în virtutea legii obligatoriu urmează a fi încasată şi care se stabileşte exclusiv în contractele de autor. Mai mult ca atât, în susţinerile verbale, care au fost prezentate instanţei în formă scrisă şi anexate la dosar, reclamanţii nu doar au susţinut că venitul lor ratat îl reprezintă remuneraţia de autor pe care urmau să o primească pentru valorificare operelor sale, dar şi au argumentat poziţia sa prin prevederi legale concludente. Or, instanţa de fond a neglijat totalmente aceste argumente, nu a realizat o obligaţie corespunzătoare de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite

argumente au fost acceptate sau respinse, încălcând astfel dreptul reclamanţilor la un proces echitabil.

În acest sens a reiterat poziţia apelanţilor/reclamanţilor referitor la criteriile, existenţa şi mărimea vanitului ratat, exprimată inclusiv în susţinerile verbale în formă scrisă, anexate la dosar.

Art. 31 al Legii nr. 139 din 02.07.2010 stabileşte condiţiile şi forma contractului de autor: (l) Contractul de autor trebuie să fie încheiat în formă scrisă şi să prevadă modul de valorificare a operei (dreptul concret care se transmite prin acest contract), termenul de valabilitate, teritoriul de acţiune a dreptului, cuantumul remuneraţiei sau baza de calcul a acesteia pentru fiecare tip de valorificare a operei, condiţiile şi tennenul de plată ale remuneraţiei, precum şi alte clauze pe care părţile le consideră esenţiale. Contractul de autor privind valorificarea operelor în ziare şi în alte publicaţii periodice poate fi încheiat şi în formă verbală. (6) în contractul de autor, remuneraţia de autor se stabileşte în cote procentuale din venitul obţinut ca urmare a valorificării în modul corespunzător a operei sau sub forma unei taxe forfetare, sau în conformitate cu tarifele remuneraţiei aprobate de organizaţiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, sau în oricare alt mod.

Potrivit lit. b) alin. (1) art. 16 Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui.

Restabilirea situaţiei existente până la încălcarea dreptului poate avea loc doar prin repararea prejudiciului cauzat autorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian şi titularului de drepturi Turuta Radu.

În virtutea art. 19 Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial inclusiv şi profitul ratat ca unnare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor şi a stărilor de fapt nr. 075-1458/2017 din 10 octombrie 2017 probează cu certitudine, că prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net, care este un serviciu de hosting oferit membrilor reţelei administrate de compania Linkedln, a avut loc punerea la dispoziţia publicului în regim interactiv, distribuirea şi reproducerea (valorificarea) cărţilor în litigiu. Numărul de valorificări ale operelor conform Actului este următorul: Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition” a fost descărcată (distribuită şi reprodusă) de 3810; Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011

edition” a fost descărcată (distribuită şi reprodusă) de 2740 ori; Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” a fost descărcată (distribuită şi reprodusă) de 1894.

După notificarea către pârât prin e-mailul din 10 septembrie 2017 despre încălcarea drepturlior de autor asupra a trei opere (cărţi) - „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition”, ‚JSMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition”, pârâta compania Linkedin Corp. nu s-a conformat cerinţelor legale ale autorului şi nu a blocat, restricţionat accesul şi/sau şters obiectele (cărţile) indicate, iar valorificarea ilegală ale acestora a continuat, inclusiv până la data de 1 iunie 2018.

Respectiv s-a majorat considerabil numărul de cărţi valorificate ilegal: Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition” a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 8338 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition” a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 8249 ori, Cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 8182 ori.

Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor şi a stărilor de fapt nr. 075-14/2019 din 03 decembrie 2019, probează cu certitudine, că pe site-ul https://www.slideshare.net, care este un serviciu de hosting oferit membrilor reţelei administrate de compania Linkedin, a avut loc punerea la dispoziţia publicului în regim interactiv, distribuirea şi reproducerea (valorificarea) operei „The SMD code book, 2009 edition". Numărul de valorificări ale operei conform Actului este următorul: Cartea „The SMD codebook, 2009 edition’ postată de către utilizatorul ***** a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 1770 ori; Cartea „The SMD codebook, 2009 edition” postată de către utilizatorul jackff a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 9851 ori; Cartea „The SMD codebook, 2009 edition” postată de către utilizatorul ***** a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 7473 ori; Cartea „The SMD codebook, 2009 edition” postată de către utilizatorul *****a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 914 ori; Cartea „The SMD codebook, 2009 edition” postată de către utilizatorul Elias F Santos a fost valorificată (distribuită şi reprodusă) de 3066 ori, total 23074 ori.

Art. 25 alin. (1) din Codul de executare dispune în mod imperativ că faptele constatate prin actul întocmit de executorul judecătoresc pot fi utilizate ca probe în procesul de judecată. Ele nu necesită a fi probate suplimentar, fiind valabile pînă la proba contrară.

În dosar nu există nici o probă contrară, care ar demonstra că numărul de valorificări constatat de către executorul judecătoresc este eronat sau incorect.

Art. 11 alin. (2) al Legii nr. 139 din 02.07.2010 prevede că autorul sau alt titular al drepturilor patrimoniale exclusive de autor are dreptul la o remuneraţie echitabilă. Cuantumul şi modul de achitare a remuneraţiei de autor pentru fiecare caz şi mod de valorificare a operei se stabilesc în contractul de autor sau în contractele pe care organizaţiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale le-au încheiat cu utilizatorii.

Mărimea remuneraţiei de autor pentru fiecare valorificare a operei, stabilită în contractele de autor din 12 ianuarie 2009, 12 ianuarie 2010, 15 martie 2011 şi 09 aprilie 2014 şi care se confirmă ca fiind una reală prin chitanţele de plată prin sistemul de plată PayPal constituie: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" – *****, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition'- ***** SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" – *****, „The SMD codebook, 2009 edition" -*****.

Astfel venitul ratat, suportat de partea lezată (reclamanţi), care reprezintă remuneraţia de autor pe care conform legii ar fi datorat-o autorul (autorii) prejudiciului pentru fiecare valorificare ilegală a operei este următorul: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition" - 8182 valorificări x ***** (remuneraţia de autor pentru fiecare valorificare a operei) = *****Euro, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition" - 8249 valorificări x ***** (remuneraţia de autor pentru fiecare valorificare a operei) = ********** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" - 8338 valorificări x ***** (remuneraţia de autor pentru fiecare valorificare a operei) = *****Euro, „The SMD codehook" ediţie 2009 - 23074 valorificări x***** (remuneraţia de autor pentru fiecare valorificare a operei) =***** ***** Total *****Euro (nouă sute treizeci şi opt mii opt sute patruzeci şi nouă) Euro.

Legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi răspunderea companiei pârâte pentru prejudiciul cauzat este una directă, determinată de prevederile legale şi constă în următoarele. Chiar dacă fapta prejudiciabilă directă (valorificarea a 47843 exemplare de carte, fără permisiunea autorilor) a fost produsă de către persoane terţe (necunoscute), compania pârâtă a contribuit nemijlocit la această faptă prin asigurarea găzduirii şi a căii de distribuire a cărţilor în format electronic şi în conformitate cu art. 66 alin. (1) al Legii nr. 139 din 02.07.2010, care stabileşte, că persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting şi/sau transmisii de date (internet, intranet), inclusiv internet - provider, se consideră complice atunci cînd contribuie nemijlocit la încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi în următoarele cazuri: dacă, având posibilitate tehnică să blocheze, să restricţioneze accesul şi/sau să şteargă în timp oportun obiectele ce sînt publicate şi/sau utilizate

cu încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi fiind înştiinţată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanţii săi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea în cauză, nu a executat cerinţele titularului dreptului de autor şi/sau al drepturilor conexe privind blocarea, restricţionarea accesului şi/sau ştergerea obiectelor indicate.

La stabilirea mărimii venitului ratat s-au luat în considerare inclusiv prevederile art. 63 alin. (3) al Legii nr. 139 din 02.07.2010 şi anume că instanţa de judecată poate stabili despăgubiri sub formă de taxe forfetare, cum ar fi cel puţin suma remuneraţiei sau a tarifului pe care ar fi datorat-o violatorul dacă ar fi fost autorizat prin licenţă să valorifice dreptul în cauză. Au atenționat asupra sintagmei ,,dacă ar fi fost autorizat prin licenţă" (adică contract de autor), care nu poate fi substituită prin "fiind autorizat prin licenţă".

Articolul 69 al Legii 139 din 02.07.2010 dispune: Prezenta lege transpune: Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (text cu relevanţă pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 30 aprilie 2004.

În Actul de Comunicare a Comisiei Europene către Parlamentul European, Consiliu şi Comitetul Economic şi Social European - Orientări cu privire la anumite aspecte ale Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, Bruxelles, 29.11.2017, Comisia Europeană a UE expune/dezvoltă recomandări referitor la interpretarea anumitor aspecte ale Directivei 2004/48/CE, în special referitor la despăgubiri (numite în directivă daune/interese).

Astfel Comisia UE constată: Directiva prevede două posibilităţi pentru stabilirea acestor daune-interese. Valoarea lor poate fi determinată de autorităţile judiciare: atunci când este cazul, prin stabilirea daunelor-interese ca sumă forfetară, pe baza unor elemente cum ar fi cel puţin valoarea redevenţelor sau a taxelor care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizaţia de a utiliza DPI (Drepturi de Proprietate Intelectuală) în cauză („ redevenţă/taxă ipotetică ")." Observă că suma remuneraţiei sau a tarifului pe care ar fi datorat-o violatorul dacă ar fi fost autorizat prin licenţă să valorifice dreptul în cauză este definită de către Comisie drept redevență/taxă ipotetică.

În continuare Comisia UE reţine următoarele: ,,într-o cauză recentă, CJUE (Curtea de Justiţie a UE) a indicat că un titular de drepturi patrimoniale de autor care au fost încălcate poate impune persoanei care a încălcat drepturile respective să îl despăgubească pentru prejudiciul cauzat prin plata unei sume echivalente cu dublul valorii unei redevenţe/taxe ipotetice, în cazul în care legislaţia naţională aplicabilă prevede o astfel de posibilitate. CJUE a explicat în continuare că, în cazul în care a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală, simpla plată a unei

redevenţe/taxe ipotetice nu poate garanta despăgubirea pentru întreg prejudiciul real suferit. CJUE a menţionat că aceasta se datorează faptului că plata redevenţei respective nu ar asigura, în sine, rambursarea niciunui cost legat de cercetarea şi identificarea eventualelor fapte de încălcare, despăgubirea pentru posibilul prejudiciu moral sau plata de dobânzi pentru sumele datorate. În cauza respectivă s-a menţionat, de asemenea, că utilizarea metodei forfetare înseamnă, în mod inerent, că este posibil ca daunele-interese astfel stabilite să nu fie exact proporţionale cu prejudiciul real suferit şi că cerinţa de cauzalitate nu trebuie interpretată şi aplicată într-o manieră excesiv de strictă în această privinţă.

Astfel, în cauza C-367/15 Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a emis o decizie preliminară în care a dispus: Articolul 13 din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (transpusă în Legea nr. 139 din 02.07.2010) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naţionale precum cea în discuţie în litigiul principal, potrivit căreia titularul unui drept de proprietate intelectuală prejudiciat poate solicita persoanei care a adus atingere acestui drept fie repararea prejudiciului pe care l-a suferit, ţinând seama de toate aspectele pertinente ale cauzei, fie, fără ca acest titular să trebuiască să dovedească prejudiciul efectiv, plata unei sume corespunzătoare dublului valorii remuneraţiei adecvate care ar fi fost datorată în temeiul unei autorizaţii de utilizare a operei în cauză.

Prin urmare, chiar dacă deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene nu sunt obligatorii pentru instanţele din Republica Moldova, autoritatea acesteia este suficient de înaltă pentru ca raţionamentele sale să fie luate în consideraţie în situaţii juridice similare

Nu poate fi reţinut argumentul reprezentanților companiei pârâte că contractele de autor ale coreclamanților nu sunt opozabile companiei pârâte, deoarece prin coroborarea prevederilor art. 11 alin. (2) al Legii nr. 139 din 02.07.2010, autorul sau alt titular al drepturilor patrimoniale exclusive de autor are dreptul la o remuneraţie echitabilă. Cuantumul şi modul de achitare a remuneraţiei de autor pentru fiecare caz şi mod de valorificare a operei se stabilesc în contractul de autor, cu cele ale art. 63 alin (2) lit. a) şi alin. (3) al Legii nr. 139 din 02.07.2010, este cert că contractele de autor ale coreclamanților sunt opozabile persoanelor care au încălcat nemijlocit drepturile de autor al coreclamanţilor, iar în mod indirect, prin deţinerea calitaţii de complice, şi companiei pârâte. Mai mult ca atât, în dosar nu există nici o dovadă că contractele de autor ale coreclamanţilor nu corespund prevederilor legale sau din careva alte considerente nu sunt valide.

Art. 5 (Clasificarea normelor juridice), alin. (3) al Legi nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative stabileşte: normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecţi strict determinaţi.

În caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, se aplică norma specială.

Prin urmare, în virtutea normei legale citate *supra* nu pot fi reţinute nici argumentele reprezentanților companiei pârâte că contractele de autor ale coreclamanţilor nu sunt opozabile companiei pârâte prin prisma prevederilor Codului civil, conform căruia sunt opozabile terţelor părţi doar contractele înregistrate de către o autoritate competentă, deoarece în litigiul de faţă, care este unul specific, se aplică prevederile legii speciale (ale Legii privind dreptul de autor şi drepturile conexe), dar nu ale Codului Civil. Contractele de autor, reprezentând o modalitate de exercitare (valorificare) ale drepturilor de autor, conform art. 5 alin. (2) al Convenţiei de la Berna cu privire la protecţia operelor literare şi artistice din 09.09.1866, nu se supun nici unei formalităţi, cum ar fi, de exemplu, înregistrarea.

Mai mult, constatarea instanţei de fond că materialele cauzei nu reflectă luarea unor măsuri pentru primirea acestui venit cum ar fi contracte/antecontracte încheiate cu terţi, scrisori de garanţie oferite reclamanţilor sau acceptarea propunerii de a negocia în viitorul apropiat anumite contracte cu privire la vânzarea /editarea cărţilor nominalizate este eronată din următoarele considerente. Contractele de autor din punct de vedere formal într-adevăr sunt încheiate între coreclamanţi, însă din punct de vedere strict legal contractele de autor sunt încheiate între coautorii unor opere protejate prin drepturile de autor (Turuta Eugeniu şi Turuta Martin Christian) şi o persoană terţă (Turuta Radu) în vederea valorificării operelor şi obţinerii remuneraţiei de autor, prin urmare aceste contracte reprezintă măsuri pentru primirea venitului sub forma remuneraţiei de autor (cum ar fi contracte/antecontracte încheiate cu terţi).

În consecinţă, în strictă conformitate cu materialele şi probele din dosar poate constata cu certitudine că compania pârâtă a fost notificată strict în modul prevăzut de lege despre încălcările drepturilor de autor asupra operelor în litigiu ale coreclamanţilor, a avut cunoştinţă despre aceste încălcări, a avut posibilitate tehnică să restricţioneze accesul, să blocheze şi/sau să şteargă de pe serverele sale operele în litigiu, dar nu a executat în timp oportun cerinţele autorului, de aceea se consideră complice şi duce răspundere directă pentru aceste încălcări; numărul de valorificări ilegale ale operelor în litigiul prin intermediul serviciului de hosting al companiei pârâte cu certitudine este cel demonstrat de către coreclamanţi - 47843, iar în dosar nu există nici o probă că acest număr ar fi unul mai mic.

Contractele de autor asupra operelor în litigiu specifică în strictă conformitate cu prevederile legale care este remuneraţia de autor pentru flecare valorificare a operei (dar nu preţul de vînzare a operelor), iar în dosar nu există nici o probă care ar demonstra că remuneraţia de autor ar fi mai mică decât cea din contractele de autor.

Alegaţiile reprezentanţilor companiei pârâte că venitul ratat ar reprezenta pierderile pentru vânzarea sau nevânzarea operelor în litigiu sunt lipsite de suport juridic, deoarece venitul ratat al coreclamanţilor îl constituie remuneraţia de autor care nu a fost obţinută pentru valorificarea (legală sau ilegală) a operelor coautorilor, dar nu sumele provenite din vânzarea operelor. Astfel chiar, dacă operele în litigiu au fost valorificate în mod gratuit (fără plată), remuneraţia de autor, în strictă conformitate cu prevederile legale urma să fie plătită în condiţiile unui comportament normal, din partea autorului prejudiciului, în împrejurări normale, or neplata acestei remuneraţii reprezintă venit ratat (f.d. 166-169, Vol. III).

La 22 decembrie 2022, avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele companiei LinkedIn Corporation a depus cerere de apel nemotivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii emise de Judecătoria Chişinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022 şi emiterea unei încheierii privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de reclamanţii Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian şi Turuta Radu (în baza art. 385 lit. e din Codul de procedură civilă); sau în cazul în care se va constata că încheierea primei instanţe din 11 iunie 2021 de respingere a demersului Linkedln cu privire la scoaterea acţiunii de pe rol este legală, să fie casată parțial hotărârea instanței de fond în partea admiterii parţiale a pretenţiilor reclamanţilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian şi Turuta Radu și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de apel, depusă motivat la 20 martie 2023, avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele companiei LinkedIn Corporation, a invocat că încheierea contestată de respingere a demersului privind scoaterea cererii de pe rol este neîntemeiată şi ilegală. În încheierea contestată prima instanţă explică, că demersul Linkedln de scoatere de pe rol trebuie să fie respins în special din următoarele motive: „(i) în acţiunile privind încălcarea drepturilor de autor procedura nu este obligatorie; şi (ii) reclamantul Eugeniu Turuta a expediat formularul de notificare al Linkedln, ceea ce poate fi considerat suficient, deoarece legea nu conţine un set de criterii şi cerinţe exacte pentru expedierea notificării despre încălcarea drepturilor de autor.

Motivele de mai sus conţinute în încheierea contestată sunt neîntemeiate, deoarece atât legislaţia SUA şi Legea Republicii Moldova privind drepturile de autor şi drepturile conexe 139.2010 în articolul 66 prevede notificarea prealabilă obligatorie în cazurile împotriva furnizorului de servicii de hosting online.

Legea aplicabilă stabileşte condiţiile şi cerinţele pentru notificarea prealabilă şi intimatul Eugeniu Turuta a omis să expedieze în mod corespunzător notificarea prealabilă către Linkedln care ar permite Linkedln să identifice conţinutul raportat.

Intimaţii Martin Christian Turuta şi Radu Turuta nu au expediat nici o formă de notificare prealabilă către Linkedln.

Prin cererea de chemare în judecată din 19 august 2019, intimaţii au solicitat instanţei să constate încălcarea pe www.slideshare.net de către Linkedln Corporation drepturilor patrimoniale ale autorului Eugeniu Turuta, coaautorului Martin Cristian Turuta şi titularului de drepturi Radu Turuta asupra următoarelor trei cărţi: **„**SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition"; „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition"; şi „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" (denumite în continuare „Cărţile din 2010, 2011 şi 2014").

În motivarea cererii de chemare în judecată, intimaţii menţionează că la 10 septembrie 2017, Eugeniu Turuta a completat şi expediat Linkedln Corporation o formă specială de notificare referitor la încălcarea dreptului de autor cu cerinţa de a înceta încălcarea; notificarea dată reprezintă Anexa nr. 13 la cererea de chemare în judecată.

Intimaţii indică în cererea de chemare în judecată că Linkedln Corporation a reacţionat la notificarea lui Eugeniu Turuta la aceeaşi dată - 10 septembrie 2017, prin care îi mulţumeşte pentru comunicarea acestui fapt şi i-a solicitat reclamantului să furnizeze adresele de URL care permit identificarea conţinutului raportat; răspunsul Linkedln Corporation la notificarea lui Eugeiu Turuta reprezintă Anexa nr. 14 la cererea de chemare în judecată. Deoarece doar în baza URL[1]-ului, Linkedln Corporation avea posibilitatea tehnică să identifice şi să înlăture prompt conţinutul raportat că încalcă dreptul de autor, Linkedln Corporation a reacţionat imediat la notificare lui Eugeniu Turuta şi i-a solicitat acestuia să expedieze informaţia necesară. Însă, din motive necunoscute, Eugeniu Turuta a întrerupt brusc orice comunicare cu Linkedln Corporation şi nu a expediat adresele de URL solicitate.

Prin cererea de extindere a pretenţiilor din 4 decembrie 2019 (denumită în continuare „Cerere de extindere a pretenţiilor"), intimaţii au solicitat instanţei să constate încălcarea pe www.slideshare.net de către Linkedln Corporation drepturilor patrimoniale ale autorului Eugeniu Turuta şi titularului de drepturi Radu Turuta asupra altei cărţi „The SMD codebook " 2009 (denumită în continuare „Cartea din 2009").

În motivarea cererii de extindere a pretenţiilor, intimaţii au indicat că la 22 noiembrie 2019, Eugeniu Turuta a completat şi expediat Linkedln Corporation forma specială de notificare referitor la încălcarea drepturilor de autor, care este disponibilă pe site-ul www.linkedin.com, cu cerinţa de a înceta pretinsa încălcare a dreptului de autor în privinţa Cărţii din 2009; notificarea dată reprezintă Anexa nr. 13 la Cererea de extindere a pretenţiilor.

Prin cererea de chemare în judecată şi cererea de extindere a pretenţiilor, intimaţii invocă răspunderea LinkedIn Corporation ca şi persoană juridică care acordă servicii de hosting în conformitate cu articolul 66 alin. (1) lit. a) din Legea Republicii Moldova privind drepturile de autor şi drepturile conexe nr. 139 din 2 iulie 2010, potrivit căruia: **„** Persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting şi/sau transmisii de date (internet/intranet), inclusiv internet-provider, se consideră complice atunci cînd contribuie nemijlocit la încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi în următoarele cazuri: a) dacă, avînd posibilitate tehnică să blocheze, să restricţioneze accesul şi/sau să şteargă în timp oportun obiectele ce sînt publicate şi/sau utilizate cu încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi fiind înştiinţată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanţii săi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea în cauză, nu a executat cerinţele titularului dreptului de autor şi/sau al drepturilor conexe privind blocarea, restricţionarea accesului şi/sau ştergerea obiectelor indicate.

Contrar celor indicate de către intimaţi, Eugeniu Turuta nu a respectat procedura prevăzută de lege de soluţionare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară. Or, notificarea pe care a expediat-o Eugeniu Turuta către Linkedln Corporation cu privire la pretinsa încălcare a drepturilor de autor asupra Cărţilor din 2010, 2011 şi 2014, precum şi notificarea referitor la Cartea din 2009, nu corespund cerinţelor impuse de legea aplicabilă pentru procedura de soluţionare prealabilă a prezentului litigiu pe cale extrajudiciară.

Conform articolului 2609 alin. (4) din Codul civil al Republicii Moldova, Cartea cincea - Dreptul internaţional privat - legea aplicabilă obiectului de proprietate intelectuală: „Cererea de obţinere a despăgubirilor materiale sau morale este guvernată de legea statului pe al cărui teritoriu a fost încălcat dreptul de autor sau de proprietate intelectuală”.

Ţinând cont de faptul că intimaţii invocă încălcarea dreptului de autor şi cauzarea prejudiciului prin plasarea anumitor informaţii din Cărţile din 2009, 2010, 2011 şi 2014 pe serverele serviciului slideshare Linkedln, care nu sunt localizate pe teritoriul Republicii Moldova, legea aplicabilă procedurii prealabile de notificare este legea SUA aşa cum este stabilit de prevederile citate mai sus din Codul civil şi Codul de procedură civilă ale Republicii Moldova.

Astfel, pentru a aprecia dacă s-a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege pentru apărarea dreptului de autor faţă de un prestator de servicii hosting, instanţa de judecată din Republica Moldova, urmează, în temeiul articolului 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, să verifice dacă notificarea efectuată de către Eugeniu Turuta către LinkedI Corporation corespunde cerinţelor legislaţiei SUA.

Linkedln Corporation a implementat o serie de proceduri pentru primirea notificărilor scrise referitoare la încălcarea drepturilor de autor în temeiul legii - Digital Millennium Copyright Act (17 U.S.C. seţiunea 512[2]), conform căreia, persoana care notifică o încălcare trebuie să furnizeze o „informaţie suficientă în mod rezonabil pentru a permite providerului de servicii să localizeze materialul.

În acest scop, Politica de Copyright a Linkedln şi forma specială de Notificare privind încălcarea dreptului de autor prevăd în mod expres ce informaţie trebuie să conţină o notificare scrisă şi care trebuie să indice în mod expres URL, care este locaţia exactă de pe site-ul web unde se găseşte materialul care este raportat că încalcă dreptul de autor.

O simplă declaraţie că un anumit conţinut încalcă drepturile de autor, fără a indica locaţia exactă şi anume, URL-ul nu este suficientă pentru a identifica conţinutul raportat şi poate cuprinde alte lucrări, care nu încalcă sau asupra cărora autorul notificării nu deţine un drept de autor. Drept urmare, o asemenea notificare nu se consideră valabil efectuată, deoarece nu corespunde cerinţelor legii SUA implementate prin Politica de Copyright a Linkedln, iar Linkedln nu poate da curs unei asemenea notificări necorespunzătoare pentru a nu aduce atingere drepturilor altor utilizatori.

În acest context, notificarea efectuată de Eugeniu Turuta către Linkedln Corporation la 10 septembrie 2017 în privinţa Cărţilor din 2010, 2011 şi 2014, precum şi notificarea sa din 22 noiembrie 2019 în privinţa Cărţii din 2009, nu corespund procedurii de notificare obligatorie conform legii aplicabile.

Eugeniu Turuta a completat incorect forma specială de notificare şi intenţionat nu a furnizat informaţia cu privire la locaţia exactă a conţinutului raportat - URL, care ar fi permis Linkedin Corporation să identifice informaţia din Cărţile din 2010, 2011 şi 2014, precum şi din Cartea din 2009, şi să o excludă de pe plaforma electronică.

Linkedln nu poate fi de-acord cu motivele indicate în încheierea contestată conform căreia nu există criterii exacte conform legislaţiei aplicabile. În conformitate cu legislaţia SUA, care e legea aplicabilă cauzei, este cerut în mod rezonabil să fie furnizat URL şi aceasta a fost indicat în Notificare privind încălcarea dreptului de autor.

Mai mult, chiar şi conform articolului 66 (l) (a) al Legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe 139/2010 invocate de către reclamanţi este stabilită cerinţa „.. fiind înştiinţată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanţii săi (cu indicarea obiectului concret)..” în prezenta cauză, pentru Linkedln nu a fost în mod rezonabil posibil de a identifica conţinutul, decât prin recepţionarea URL-ului de la reclamanţi.

La solicitarea expresă a Linkedin Corporation adresată lui Eugeniu Turuta să expedieze locaţia exactă a conţinutului raportat, acesta a întrerupt orice comunicare

şi a înaintat cererea de chemare în judecată şi, ulterior, cererea de extindere a pretenţiilor în baza unor notificări efectuate cu încălcarea procedurii prevăzute de legea aplicabilă.

Acest fapt este demonstrat prin corespodenţa dintre Linkedln Corporation şi Eugeniu Turuta anexată la cererea sa de chemare în judecată (Anexele nr. 13 şi 14) cu privire la procedura de notificare prealabilă referitor la Cărţile din 2010, 2011 şi 2014, precum şi din corespondenţa integrală dintre Linkedln Corporation şi Eugeniu Turuta cu privire la procedura de notificare prealabilă referitor la Cartea din 2009.

Conform mesajului din 25 noiembrie 2019, Linkedin Corporation i-a scris lui Eugeniu Turuta: „Bună Eugeniu, Vă mulţumim pentru că ne-aţi contactat. Noi suntem în imposibilitatea de a localiza pe SlideShare conţintul care vă încalcă dreptul de autor despre care aţi raportat. Vă rugăm să ne furnizaţi URL-ul exact de pe SlideShare pentru a ne permite să identificăm cu exactitate conţinutul. Odată ce localizaţi conţinutul, vă rugăm să copiaţi link-ul şi să ne răspundeţi la acest mesaj".

Însă Eugeniu Turuta intenţionat nu a mai răspuns. Dacă Eugeniu Turuta ar fi respectat procedura prealabilă de notificare şi ar fi furnizat locaţia exactă a conţinutului raportat (URL- ul), atunci informaţia din Cărţile din 2009, 2010, 2011 şi 2014 plasată de către utilizatori necunoscuţi pe SlideShare ar fi putut fi identificată şi exclusă imediat de către Linkedln Corporation. Or, în asemenea caz, Eugeniu Turuta nu ar fi avut temei formal pentru a înainta cererea de chemare în judecată şi cererea de extindere a pretenţiilor, în baza cărora solicită încasarea de la Linkedln Corporation a unor despăgubiri inventate (nu suportate real) de peste 1.300.000 (un milion trei sute mii) Euro.

Dacă Eugeniu Turuta într-adevăr ar fi fost interesat să înceteze încălcarea drepturilor sale de autor de către utilizatori necunoscuţi a informaţiilor din Cărţile din 2009, 2010, 2011 şi 2014 pe internet, atunci Eugeniu Turuta ar fi cooperat cu bună-credinţă cu pârâtul şi ar fi expediat adresele de URL, care i-ar fi permis Linkedln să identifice şi să şteargă conţinutul raportat.

Un mecanism similar este reglementat şi de legislaţia Republicii Moldova, care nu se aplică în prezenta pricină cu element de extraneitate, însă care reflectă că standardele naţionale de notificare a încălcării drepturilor de autor în Internet sunt similare standartelor internaţionale.

Astfel, conform articolului 17 alin. (4) lit. d) din Legea Republicii Moldova cu privire la comerţul electronic nr. 284 din 22 iulie 2004, notificarea se consideră valabilă dacă conţine anumite date, printre care şi locaţia în internet a faptelor contestate. Şi articolul 66 alin. (1) lit. a) din Legea Republicii Moldova privind drepturile de autor şi drepturile conexe nr. 139 din 2 iulie 2010 impune condiţia indicării „obiectului concret" pentru notificarea efectuată în cadrul procedurii prealabile, ceea ce nu s-a respectat de către reclamanţi în prezenta pricină.

Cu titlu de argument paralel despre rolul URL în identificarea pe internet, Hotărârea de Guvern No. 188 din 3.04.2012 privind paginile oficiale ale autorităţilor administraţiei publice în reţeaua Internet defineşte URL identificarea, în mod univoc a adresei de reţea (URL) a paginii-web (a se vedea punctele 26 (1) şi 36 (9) din Hotărârea de guvern menţionată). Astfel, când articolul 66 (l) (a) din Legea privind drepturile de autor nr. 139/2010 se referă la „obiectul exact" aceasta are în vedere adresa univocă / locaţia a obiectului în Internet, care este URL la conţinutul specific.

Ţinând cont de cele expuse mai sus, a conchis că notificarea cu privire la încălcarea dreptului de autor în privinţa Cărţilor din 2009, 2010, 2011 şi 2014 efectuată de Eugeniu Turuta în adresa Linkedln nu este o notificare valabilă, deoarece nu conţine informaţia cu privire la locaţia exactă (URL) a conţinutului raportat (secţiunea din forma specială cu Adăugaţi fişierul anexat" nu este relevant pentru carenţa de notificarea invocată prin prezenta, deoarece nu conţine locaţia în internet).

Drept urmare, contrar celor concluzionate de instanţa de fond, Eugeniu Turuta nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de legea aplicabilă prezentei pricini de apărare în străinătate a dreptului de autor, iar cererea sa de chemare în judecată, completată prin cererea sa de extindere a pretenţiilor, urmează a fi scoasă de pe rol de către instanţa de judecată în temeiul articolului 267 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă a Republicii Moldova, potrivit căruia instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părţilor, de soluţionare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Totodată, atragem atenţia la faptul că ceilalţi intimaţi, Martin Christian Turuta şi Radu Turuta nu s-au adresat în prealabil sub nici o formă către Linkedln, ci au înaintat direct acţiunea în instanţa de judecată. Or, coreclamanţii nu au un regim de solidaritate între creditori faţă de Linkedln.

Astfel, a indicat că solidaritate creditorilor nu se prezumă şi urmează să rezulte din lege sau prin act juridic (a se vedea articolul 878 Cod civil). În această cauză nu a fost prezentată nici o prevedere legală sau un act juridic la care Linkedln este parte ce ar permite reclamanţilor să invoce regimul solidar. Astfel, Linkedln nu a avut nici un temei să cunoască despre existenţa pretinselor încălcări a drepturilor de autor ce aparţin Martin Christian Turuta şi Radu Turuta, înainte de depunerea cererii de chemare în judecată în prezenta cauză.

La fel, apelantul a menţionat că concluziile primei instanţe sunt neîntemeiate şi au dus la soluţie incorectă de admitere parţială a pretenţiilor din cererea de chemare în judecată.

Intimaţii îşi întemeiază pretenţiile faţă de Linkedln în baza prevederii din articolul 66 alin. (1) lit. a) din Legea privind drepturile de autor şi drepturile

conexe nr. 139 din 2 iulie 2010, potrivit căruia persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting şi/sau transmisii de date (internet/intranet), inclusiv internet-provider, se consideră complice atunci cînd contribuie nemijlocit la încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi în următoarele cazuri: a) dacă, având posibilitate tehnică să blocheze, să restricţioneze accesul şi/sau să şteargă în timp oportun obiectele ce sânt publicate şi/sau utilizate cu încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi fiind înştiinţată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanţii săi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea în cauză, nu a executat cerinţele titularului dreptului de autor şi/sau al drepturilor conexe privind blocarea, restricţionarea accesului şi/sau ştergerea obiectelor indicate".

În acelaşi context, a evidenţiat că articolul 14 al Directivei 2000/31/CE privind Comerţul Electronic Legislaţia stabileşte aceiaşi regulă, conform căreia un furnizor de servicii de hosting nu poate fi ţinut răspunzător pentru conţinutul ilegal generat de către utilizator pe serviciul său dacă furnizorul de servicii de hosting nu are cunoştinţă despre acest conţinut, sau dacă - odată ce îi devine cunoscut conţinutul - furnizorul şterge accesul la acel conţinut: 1. Statele membre veghează ca atunci când un serviciu al societăţii informaţionale constă în stocarea informaţiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul acelui serviciu să nu fie responsabil pentru informaţiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiţia ca: furnizorul să nu aibă cunoştinţă despre activitatea sau informaţia ilicită, iar în ceea ce priveşte acţiunile în daune, să nu aibă cunoştinţă de fapte sau circumstanţe din care să rezulte că activitatea sau informaţia este vădit ilicită sau furnizorul, din momentul în care ia la cunoştinţă despre acestea, acţionează prompt pentru a elimina informaţiile sau pentru a bloca accesul la acestea.

Acest principiu a fost implementat şi prin articolul 17 din Legea privind comerţul electronic nr. 284/2004, care a adoptat articolul 14 din Directiva UE privind Comerţul Electronic: (1) în cazul în care un serviciu al societăţii informaţionale constă în stocarea informaţiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informaţiile stocate la cererea destinatarului respectiv (forme de stocare numite hosting) cu condiţia că furnizorului de servicii nu îi este cunoscut faptul că activitatea sau informaţia stocată este ilicită şi, în ceea ce priveşte acţiunile în daune, nu are cunoştinţă despre fapte sau circumstanţe din care să rezulte că activitatea sau informaţia în cauză este vădit ilicită. (2) Din momentul în care furnizorului de servicii îi devine cunoscut faptul că activitatea sau informaţia stocată este ilicită, acesta este obligat să acţioneze prompt pentru a elimina informaţia sau pentru a bloca accesul la aceasta..."

Cerinţele specifice legate de răspunderea furnizorilor de servicii de hosting online impun de a asigura o balanţă justă a drepturilor omului, în mod special între dreptul la libera exprimare a utilizatorilor unei platforme sociale şi respectarea drepturilor de autor. Pentru asigurarea acestui echilibru, drept punct de plecare pentru aprecierea judiciară trebuie să fie rolul pasiv sau neutru (lipsa obligaţiei de căutare activă) a Linkedln în supravegherea conţinutului plasat pe platforma online SlideShare.

Standardele relevante ale Consiliului Europei şi Curţii Europene a Drepturilor Omului accentuează aceleaşi reguli privind condiţiile de răspundere a furnizorilor de servicii de hosting online.

Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (CEDO) subliniază necesitatea respectării libertăţii de exprimare pe internet în lumina dispoziţiilor articolului 10 CEDO (Libertatea de exprimare) Curtea menţionează că posibilitatea persoanelor fizice de a se exprima pe internet constituie un instrument fără precedent în exercitarea libertăţii de exprimare. Acesta este un fapt necontestat, recunoscut de Curte în mai multe rânduri...”

Totodată, a invocat art. 10 CEDO, indicând că în cauza Ahmet Yildirim c. Turciei (nr. 3111/10) Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (CtEDO) se referă la concluziile expuse de Curtea de Justiţie a Uniunii Europene (CJUE) în cauza No. C-70/10 Scarlet Extended SA c. Societatea belgiană a autorilor compozitori şi editori. În mod special, CtEDO evidenţiază următoarele Curtea de Justiţie a Uniunii Europene (CJUE) a examinat cauza C-70/10, privind o întrebare preliminară referitoare la ordinul unei instanţe belgiene prin care s-a solicitat a unui furnizor belgian servicii de internet să instaleze un program menit să opereze un control permanent şi să blocheze orice activitate on-line care ar putea aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Printr-o hotărâre din 24 noiembrie 2011, CJUE a reamintit că titularii drepturilor de proprietate intelectuală pot solicita ca un ordin să fie emis împotriva intermediarilor ale căror servicii erau folosite de către terţi pentru a le încălca drepturile, şi că modalităţile privind respectivul ordin depind de dreptul naţional. Or, aceste norme naţionale trebuie să respecte limitele impuse de dreptul Uniunii Europene, în special interdicţia prevăzută prin Directiva 2000/31/CE privind comerţul electronic, conform căreia autorităţile naţionale nu ar trebui să adopte măsuri care obligă un furnizor de acces la Internet să efectueze o supraveghere generală a informaţiilor transmise prin intermediul serviciilor sale. Astfel, un asemenea ordin, care obligă furnizorul de acces la internet să pună în aplicare un astfel de sistem de filtrare nu respectă cerinţa unui just echilibru între dreptul de proprietate intelectuală, pe de o parte, şi libertatea de întreprindere, dreptul la protecţia datelor cu caracter personal şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii, pe de altă parte. În consecinţă, CJUE a declarat că ordinul de obligare a

unui furnizor de acces la Internet să instituie un sistem de filtrare a tuturor comunicaţiilor electronice care trec prin serviciile sale, care se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor clienţilor săi, cu titlu preventiv, pe cheltuiala sa exclusivă şi fără limitare în timp, contravine dreptului Uniunii, şi în special Directivei 2000/31/CE şi drepturilor fundamentale aplicabile.

Recomandarea Consiliului Europei către Statele Membre nr. CM/Rec(2012)4 privind protecţia drepturilor omului în ceea ce priveşte serviciile de reţele sociale explică următoarele: reţelele sociale ca factori de sprijin şi catalizatori ai drepturilor omului pentru democraţie - serviciile de reţele sociale reprezintă o parte importantă a vieţii de zi cu zi a unui număr tot mai mare de oameni. Ele sunt un instrument de exprimare şi comunicare între indivizi şi, de asemenea, pentru comunicarea în masă directă sau comunicarea de masă în ansamblu. Această complexitate oferă operatorilor de servicii sau platforme de reţele sociale un mare potenţial de a promova exercitarea şi satisfacerea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, în special libertatea de exprimare, de a crea şi de a face schimb de conţinut şi idei, precum şi libertatea de întrunire. Serviciile de reţele sociale pot ajuta publicul larg să primească şi să transmită informaţii. Comitetul Miniştrilor a recunoscut valoarea de serviciu public a internetului prin faptul că, împreună cu alte tehnologii ale informaţiei şi comunicaţiilor (TIC), acesta serveşte la promovarea exercitării şi satisfacerii drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale pentru toţi cei care îl folosesc. Ca parte a valorii de serviciu public a internetului, aceste servicii de reţele sociale pot facilita democraţia şi coeziunea socială.

Mai mult, Declaraţia Consiliului Europei privind libertatea de comunicare pe internet subliniază următoarele: „Statele membre ale Consiliului Europei, Având în vedere că libertatea de exprimare şi libera circulaţie a informaţiilor pe internet trebuie reafirmate; Conştienţi, în acelaşi timp, de necesitatea de a echilibra libertatea de exprimare şi informare cu alte drepturi şi interese legitime, în conformitate cu articolul 10, paragraful 2 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale..."

Pe lângă cele menţionate mai sus, Comunicarea Comisiei Uniunii Europene COM (2017) 555, referită „Combaterea conţinutului ilegal online - Către o responsabilitate sporită a platformelor online" explică următoarele: „Platformele online reprezintă motoare importante ale inovării şi creşterii în economia digitală. Platformele online reprezintă, de asemenea, principalul punct de acces la informaţii şi alte tipuri de conţinut pentru majoritatea celor care utilizează în prezent internetul, fie prin intermediul motoarelor de căutare, fie prin reţelele de socializare, site-urile de micro-blogging sau platformele de partajare a materialelor video. (pag. 2)

La nivelul UE, cadrul juridic general pentru eliminarea conţinutului ilegal este Directiva privind comerţul electronic care, *inter alia*, armonizează condiţiile în care anumite platforme online pot beneficia de derogare în materie de răspundere pentru conţinutul ilegal pe care îl găzduiesc în cadrul pieţei unice digitale. Conţinutul ilegal de pe platformele online se poate dezvolta şi răspândi în special prin serviciile online care permit încărcarea de conţinut aparţinând unor terţi. Aceste servicii de „găzduire" (hosting) intră, în anumite condiţii, sub incidenţa articolului 14 din Directiva privind comerţul electronic. Acest articol stabileşte că furnizorii de servicii nu pot fi ţinuţi răspunzători pentru informaţiile stocate la cererea unor terţi. În plus, articolul 15 prevede că statele membre nu trebuie să impună „furnizorilor obligaţia generală de supraveghere a informaţiilor pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la [articolul 14] şi nici obligaţia generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanţe din care să rezulte că activităţile sunt ilicite. ..." (pag. 5)

Capitolul 3 a Comunicării menţionate, întitulat „Detectarea şi Notificarea Conţinutului ilegal" în secţiunea 3.2. „Notificările", sub-secţiunea 3.2.2. „Notificările transmise de utilizatori" şi sub-secţiunea 3.2.3. „Asigurarea calităţii ridicate a notificărilor" detaliază următoarele: „Platformele online ar trebui să instituie mecanisme eficace care să faciliteze transmiterea de notificări suficient de exacte şi motivate adecvat pentru a le permite platformelor să ia o decizie rapidă şi în cunoştinţă de cauză asupra acţiunilor necesare. Acestea ar trebui să faciliteze transmiterea de notificări care conţin o explicaţie cu privire la motivele pentru care persoana care transmite notificarea consideră că respectivul conţinut este ilegal, precum şi indicarea clară a locaţiei potenţialului conţinut ilegal (de exemplu, adresa URL)."

În lumina standardelor juridice evidenţiate mai sus deduce că, pentru angajarea răspunderii juridice a Linkedln în prezenta cauză, este necesară întrunirea a cel puţin două condiţii cumulative: (î) înştiinţarea Linkedln de către Intimaţi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea dreptului acestora de autor; şi (ii) Neexecutarea de către Linkedln a cerinţelor intimaţilor privind ştergerea obiectelor indicate.

Prima instanţă nu a explicat corespunzător cum acele două condiţii au fost îndeplinite în speţa dată. Unul din motivele menţionate de prima instanţă este că „URL" a fost oferit de către Eugeniu Turuta prin indicarea paginii web https://www.slideshare.net. Totuşi, acesta nu a fost adresa exactă a conţinutului raportat despre Cărţi, mai curând o referinţă general la pagina web, care conţine mii sau milioane de conţinuturi.

În continuare Linkedln a explicat de ce acele două condiţii nu au fost îndeplinite pentru a găsi Linkedln răspunzătoare pentru încălcarea drepturilor de autor. La 10 septembrie 2017, Eugeniu Turuta a completat şi expediat Linkedln o

formă specială de notificare referitor la încălcarea dreptului de autor, disponibilă pe site-ul www.linkedin.com. cu cerinţa de a înceta încălcarea referitor la Cărţile din 2010, 2011, 2014 (Anexa nr. 13 la Cererea de chemare în judecată). La 10 septembrie 2017 - adică în aceiaşi zi - Linkedln a reacţionat la notificarea lui Eugeniu Turuta şi i-a expediat un răspuns prin care a mulţumit pentru comunicarea informaţiei şi i-a solicitat reclamantului să furnizeze adresele de URL care permit identificarea conţinutului raportat. Eugeniu Turuta nu a mai răspuns Linkedln şi nu a furnizat URL-uri exacte.

La 22 noiembrie 2019 Eugeniu Turuta a completat şi expediat Linkedln forma specială de notificare referitor la încălcarea drepturilor de autor, disponibilă pe site-ul www.linkedin.com. cu cerinţa de a înceta pretinsa încălcare a dreptului de autor în privinţa Cărţii din 2009. La 25 noiembrie 2019, adică în 3 zile - Linkedln a răspuns lui Eugeniu Turuta şi i-a solicitat furnizarea URL-ului exact de pe SlideShare pentru a permite să identifice şi să şteargă conţinutul raportat. Şi de această dată, Eugeniu Turuta nu a mai răspuns Linkedln şi nu a furnizat URL-uri exacte.

Linkedln solicită URL-uri exacte, cele care direcţionează direct la postare, deoarece, în mod rezonabil, doar în baza acestora are posibilitatea tehnică să identifice precis conţinutul raportat şi să îl înlăture prompt. Mai mult, Linkedln nu este deţinătorul dreptului de autor pentru a putea identifica acest drept, întinderea acestuia şi în ce anume constă încălcarea, aceasta sarcină revenindu-le intimaţilor, care nu au executat-o în modul corespunzător.

Din materialele cauzei poate fi observat că Linkedln a reacţionat imediat la notificarea lui Eugeniu Turuta şi i-a solicitat acestuia să expedieze informaţia necesară în acest scop. Însă, din motive necunoscute, Eugeniu Turuta a întrerupt brusc orice comunicare cu Linkedln şi nu a expediat adresele de URL solicitate sau să manifeste orice altă cooperare pentru a contribui la satisfacerea solicitării sale.

Intimaţii invocă încălcarea dreptului de autor şi cauzarea prejudiciului prin plasarea anumitor informaţii din Cărţile din 2009, 2010, 2011 şi 2014 pe serverele serviciului SlideShare Linkedln, care nu sunt localizate pe teritoriul Republicii Moldova, iar Linkedln este o persoană juridică creată şi care îşi desfăşoară activitatea în exclusivitate conform legislaţiei SUA. Fără a afecta apelul împotriva încheierii contestate privind respingerea demersului de scoatere a cererii de pe rol, prima instanţă nu a aplicat prevederile articolului 2609 aliniatul (4) a Codului Civil și articolului 2637 aliniatul (l) a Codului Civil a Republicii Moldova, Cartea a Cincea - Dreptul International Privat - legea aplicabilă proprietăţii intelectuale, care au fost examinate și explicate mai sus si se aplică mutatis mutandis şi în contextul examinării fondului cauzei. Contrar prevederilor articolelor citate prima instanţă nici nu a oferit un motiv dece legislaţia SUA nu se aplică cauzei. Acesta fiind un argument important al poziţiei Linkedln, omiterea instanţei de a răspunde

la acest argument este contrară cerinţelor unui proces echitabil (a se vedea spre exemplu hotărârea CtEDO 36157/08 în cauza Grafescolo c. Moldovei).

Astfel, respectarea de către intimaţi a condiţiei de înştiinţare a Linkedln cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de autor, urmează să fie verificată de către instanţă conform cerinţelor legislaţiei SUA.

După cum a fost explicat mai sus, Linkedln a implementat o serie de proceduri pentru primirea notificărilor scrise referitoare la încălcarea drepturilor de autor în temeiul legii - Digital Millennium Copyright Act (17 U.S.C. secţiunea 51212), conform căreia, persoana care notifică o încălcare trebuie să furnizeze o „informaţie suficientă în mod rezonabil pentru a permite providerului de servicii să localizeze materialul. În acest scop, Politica de Copyright a LinkedIn şi forma specială de Notificare privind încălcarea dreptului de autor prevăd în mod expres ce informaţie trebuie să conţină o notificare scrisă şi care trebuie să indice în mod expres URL, care este locaţia exactă de pe site-ul web unde se găseşte materialul care este raportat că încalcă dreptul de autor.

Motivul primei instanţe conform căruia indicarea URL la pagina web https://www.slideshare.net ar fi suficient pentru a identifica obiectele raportate este incorect, deoarece un astfel de URL nu oferă informaţie suficientă care ar fi permis să identifici prompt locaţia exactă a obiectului în Internet.

Astfel, înştiinţarea lui Eugeniu Turuta nu este efectuată în mod valabil nici conform legii SUA şi nici conform legii Republicii Moldova în condiţiile în care acesta nu a furnizat informaţia necesară Linkedln să identifice conţinutul raportat.

Concluziile primei instanţe sunt neîntemeiate şi din alt motiv. Din materialele cauzei rezultă clar că, în pofida înştiinţării necorespunzătoare a lui Eugeniu Turuta, Linkedln a şters prompt conţinutul raportat de către Eugeniu Turuta. Acest fapt a fost recunoscut de însuşi Eugeniu Turuta în şedinţa de judecată din 28 iulie 2021. Totodată, a invocat prevederile art. 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

După ce LinkedIn, la 28 iunie 2018 a recepţionat cererea de chemare în judecată iniţială şi anexele la aceasta, Linkedln a şters informaţia de pe SlideShare privind Cărţile din 2010, 2011 şi 2014 şi în decurs de o zi calendaristică, la 29 iunie 2018. Având în vedere înştiinţarea insuficientă a lui Eugeniu Turuta, Linkedln nu avea nici o obligaţie să întreprindă o asemenea acţiune, dar a acţionat cu maximă prudenţă şi în beneficiul reclamantului dat. Astfel, nu poate exista nici o îndoială că Linkedln a acţionat prompt pentru a înlătura conţinutul pretins că încalcă dreptul de autor al lui Eugeniu Turuta.

În mod similar, după ce Linkedln, la 5 decembrie 2019 a recepţionat cererea de chemare în judecată completată cu pretenţia cu privire la Cartea din 2009 şi anexele la aceasta, Linkedln a putut identifica cu precizie conţinutul raportat de către Eugeniu Turuta privind Cartea din 2009 şi în scurt timp, în decurs de şase zile

calendaristice (şi un termen mai scurt, dacă este exprimat în zile lucrătoare), a şters conţinutul raportat de pe platforma SlideShare.

Aşadar, Linkedln a acţionat prompt după ce a avut cunoştinţă despre acţiunile utilizatorilor serviciului SlideShare ce încalcă drepturile de autor ale intimaţilor. Legea privind drepturile de autor nu stabileşte un termen exact pentru ştergerea obiectelor indicate, oportunitatea acestuia urmează să fie determinată în fiecare caz în parte de către instanţă de judecată în dependenţă de circumstanţele cazului.

Ţinând cont de faptul că Eugeniu Turuta nu s-a conformat procedurii de înştiinţare şi nu a transmis informaţia solicitată de Linkedln, necesară din punct de vedere tehnic pentru identificarea imediată a conţinutului raportat, Linkedln a avut nevoie de un termen rezonabil raportat la circumstanţele cazului pentru a identifica de sine stătător informaţia din cărţile Reclamanţilor şi de a o şterge de pe SlideShare.

Or, în lipsa URL-urilor date, posibilitatea tehnică a Linkedln, prevăzută de articolul 66 alin. (1) lit. a) din Legea privind drepturile de autor drept condiţie *sine qua non* pentru răspunderea prestatorului de servicii hosting, este condiţionată de furnizarea informaţiei complete de către titularul drepturilor respective. Ceea ce nu s-a întâmplat în speţa dată. Aşadar, circumstanţele prezentei cauze demonstrează că durata de timp în care Linkedln a identificat şi şters conţinutul raportat de pe SlideShare a fost direct influenţat de comportamentul de rea-credinţă a lui Eugeniu Turuta.

Separat de cele menţionate mai sus, face referire şi la Curtea Constituţională la Decizia sa din 11 noiembrie 2021 (cererea nr. 195g/2021) abordând prevederile articolului 66 alin. (1) lit. „a" a Legii privind drepturile de autor, unde aceasta a subliniat că furnizorul de servicii de hosting nu răspunde pentru conţinutul terţelor persoane (i.e. utilizatori): „21. Curtea notează că criticile autorilor referitoare la caracterul retroactiv al răspunderii persoanei pentru încălcarea drepturilor de autor nu rezultă din prevederile contestate, deoarece răspunderea ar putea surveni doar după ce persoana care acordă servicii de hosting, de transmisii de date (internet/intranet), internet- provider a fost înştiinţată despre încălcarea drepturilor de autor şi, în timp oportun, nu a executat cerinţele titularului de drepturi. Dimpotrivă, Curtea observă că legea prevede expres că persoana care acordă servicii de hosting, de transmisii de date (internet/intranet), internet-provider nu poartă răspundere pentru acţiunile ilegale ale altor persoane care se folosesc de serviciile sale pentru a încălca dreptul de autor dacă nu dispunea de o asemenea informaţie sau dacă nu a avut posibilitatea să restricţioneze accesul sau să şteargă obiectele publicate sau folosite cu încălcarea dreptului de autor [articolul 66 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor şi drepturile conexe]"

Dat fiind faptul că Linkedln a şters obiectele indicate de Eugeniu Turuta, nu există temei legal pentru răspunderea Linkedln, în calitate de prestator de servicii

hosting şi societate informaţională, pentru actele săvârşite de terţe persoane pe SlideShare care au încălcat drepturile de autor ale reclamanţilor.

Totodată, atrage atenţia că ceilalţi intimaţi - Martin Christian Turuta şi Radu Turuta, nu s-au adresat în prealabil sub nici o formă către Linkedln, ci au înaintat direct acţiunea în instanţa de judecată. Cu părere de rău, instanţa de fond nu a răspuns nici la acest argument important al Linkedln. Or, coreclamanţii nu au un regim de solidaritate între creditori faţă de Linkedln şi ei nu pot beneficia de actele reclamantului Eugeniu Turuta.

Astfel, Linkedln nu a avut nici un temei să cunoască despre existenţa pretinselor încălcări a drepturilor de autor ce aparţin Martin Christian Turuta şi Radu Turuta, înainte de depunerea cererii de chemare în judecată în prezenta cauză.

În concluzie, hotărârea contestată, în partea admiterii pretenţiilor din cererea de chemare în judecată, este neîntemeiată şi ilegală şi urmează a fi casată de instanţa de apel, deoarece Linkedln, în calitate de prestator de servicii hosting, nu poate fi atrasă la răspundere pentru încălcarea drepturilor de autor de către terţe persoane, deoarece Linkedln a şters în timp oportun conţinutul raportat de către Eugeniu Turuta, unul din intimaţi.

La 02 mai 2023, Turuta Martin Christian a depus cerere de alăturare la apelul depus de Turuta Eugeniu și Turuta Radu, invocînd că este coautorul operelor în litigiu, avînd drepturile prevăzute de Legea privind dreptul de autor şi drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010 în cadrul litigiului examinat în ordine de apel. Prin urmare, excluderea sa din cercul apelanţilor din motive formale şi examinarea apelului fără participarea sa, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c^1) ar avea ca efect casarea integrală a deciziei instanţei de apel şi hotărârii primei instanţe de către eventuala instanţa de recurs şi trimiţerea cauzei spre rejudecare în prima instanţă, deoarece astfel instanţa de apel ar soluţiona problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces (art. 432 alin. (2) lit. d) CPC). Or aceasta ar echivala cu o tergiversare nejustificată a procesului şi încălcarea dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 par. 1 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului.

La 22 mai 2023, asupra cererilor de apel, avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele companiei ,,LinkedIn Corporation” a depus referință, solicitând respingerea apelului declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian și admiterea cererii de apel depuse de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele ,,LinkedIn Corporation.

La 15 ianuarie 2024, conform Fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza în ordine de apel, a fost repartizată spre examinare judecătorului raport – Nelea Budăi.

În ședința de judecată, apelantul Turuta Eugeniu, a solicitat respingerea cererii de apel depusă de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele „LinkedIn Corporation” și admiterea cererii de apel depusă de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian.

Totodată, în ședința de judecată a instanței de apel, Turuta Eugeniu a solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, acesta nefiind de acord cu constatările și motivarea instanței de judecată.

În ședința de judecată, avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele „LinkedIn Corporation”, a solicitat respingerea cererii de apel depusă de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian și admiterea cererii depuse în interesele „LinkedIn Corporation”, în sensul formulat.

În ședința de judecată, apelanții Turuta Radu și Turuta Martin, fiind înștiințați legal, nu s-au prezentat și nu au invocat careva motive. Totodată, Colegiul civil reține că Turuta Radu și Turuta Martin au solicitat examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa lor (f.d. 169, verso).

În conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. Astfel, Colegiul civil consideră necesar de a examina cauza în lipsa părților neprezente în ședința de judecată, procedura de citare fiind respectată.

Audiind explicațiile părților prezente la proces, studiind materialele dosarului, în raport cu argumentele invocate în cererile de apel și referință, Colegiul civil consideră apelul depus de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian drept neîntemeiate și pasibile respingerii, iar apelul declarat de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea încheierii şi hotărârii primei instanţe şi dispunerea scoaterii de pe rol a procesului, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil constată că apelul declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu a fost declarat în termenul stabilit de lege, în condițiile în care hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost emisă la 25 noiembrie 2022, iar cererea de apel a fost depusă la 28 noiembrie 2022.

De asemenea, conform art. 362^1 al Codului de procedură civilă, (1) în cadrul procesului în care se judecă apelul depus de apelant, intimatul este în drept, după expirarea termenului de apel, să depună apel în scris, inclusiv în formă electronică

prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Apelul incident se depune nu mai tîrziu de data depunerii referinţei la cererea de apel. (2) Dacă apelantul principal îşi retrage apelul sau dacă cererii de apel nu i se dă curs, sau cererea a fost restituită, sau există alte motive care exclud soluţionarea fondului, apelul incident prevăzut la alin.(1) nu produce efecte juridice.

Astfel, la 02 mai 2023, Turuta Martin Christian, a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, pînă la depunerea referinţei de către LinkedIn Corporation.

În corespundere cu prevederile art. 359 alin. (1), (2) al Codului de procedură civilă, (1) Încheierile emise în primă instanţă nu pot fi atacate cu apel decît o dată cu hotărîrea, cu excepţia încheierilor care pot fi atacate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile specificate la art.423. (2) Apelul declarat împotriva hotărîrii se consideră declarat şi împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunţarea hotărîrii şi dacă atacarea încheierii nu se menţionează în cererea de apel.

Totodată, Colegiul civil constată că apelul declarat de LinkedIn Corporation a fost declarat în termenul stabilit de lege, în condițiile în care hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost emisă la 25 noiembrie 2022, iar cererea de apel a fost depusă la 22 decembrie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), e) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe; să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 şi 267.

Conform art. 459, 460, 463 ale Codului de procedură civilă, instanțele judecătorești ale Republicii Moldova sânt competente, în condițiile prezentului capitol, să soluționeze litigiile civile dintre o parte a Republicii Moldova şi o parte străină sau numai dintre persoane străine. Competența instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova în judecarea pricinilor civile cu element de extranietate se determină conform dispoziţiilor cap. IV, dacă prezentul capitol nu prevede altfel. Instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova sînt competente să soluţioneze pricini cu element de extraneitate dacă pârâtul organizaţie străină are sediu sau pârâtul cetăţean străin are domiciliu în Republica Moldova. Instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova sînt competente să judece şi pricini cu element de extraneitate dacă în procesul privind protecţia în străinătate a proprietăţii intelectuale a unei persoane domiciliate în Republica Moldova, persoana este cetăţean al Republicii Moldova sau apatrid, iar prin convenţia părţilor nu s-a stabilit o altă competenţă. Pricina pe care instanţa judecătorească din Republica Moldova a reţinut-o spre judecare, cu respectarea normelor de competenţă, trebuie

să fie examinată de această instanţă în fond chiar dacă ulterior, în legătură cu schimbarea cetăţeniei, domiciliului, sediului părţilor sau cu alte circumstanţe, pricina a devenit de competenţa unei instanţe judecătoreşti străine.

Din materialele cauzei s-a constatat că Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian sunt coautori ai mai multor cărți din domeniul informării despre componentele electronice semiconductoare, în special a cărților: „SMD-codes. Active SMD 11 semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition".

Aceste trei cărți (opere) au fost create de către coautorii Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian pe parcursul mai multor ani și publicate (aduse la cunoștința publicului și puse în vânzare) în format electronic ca fișiere în format pdf pe site-ul personal al autorilor http://www.turuta.md.

Prin contractele de autor din 12 ianuarie 2010, 15 martie 2011 și 09 aprilie 2014 Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian în calitate de coautori au transmis către Radu Turuta prin licență neexclusivă drepturile sale patrimoniale de autor asupra operelor (cărților) „SMD-codes". Active SMD semiconductor components marking, codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition" în limitele prevăzute în contract, astfel că din momentul semnării contractelor Turuta Radu este titular de drepturi neexclusive de autor asupra cărților menționate.

La fel, Turuta Eugeniu este autorul şi al cărţii „The SMD codebook, 2009 edition". Această carte a fost creată de către Turuta Eugeniu şi publicată, adusă la cunoştinţa publicului şi pusă în vânzare în format electronic ca fişier în format pdf pe site-ul personal al autorului http://www.turuta.md.

Prin contractul de autor din 12 ianuarie 2009, Turuta Eugeniu în calitate de autor a transmis către Radu Turuta prin licenţă neexclusivă drepturile sale patrimoniale de autor asupra operei, cărţii „The SMD codebook, 2009 edition", în limitele prevăzute în contract, astfel că din momentul semnării contractului Turuta Radu este titular de drepturi neexclusive de autor asupra cărții (f.d. 135, vol. I).

În același timp, Colegiul civil reține că compania LinkedIn Corporation este un internetprovider, care acordă servicii de hosting terților persoane pentru plasarea pe serverele serviciului său SlideShare (https://www.slideshare.net) a diverselor informații în format electronic.

Potrivit materialului probator administrat, navigând prin internet coautorul Turuta Eugeniu a constatat, că pe site-ul https://www.slideshare.net erau valorificate (puse la dispoziția publicului în regim interactiv, distribuite și reproduse) cărțile: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components

marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", fără a exista acordul lor în calitate de autori, constatare confirmată prin Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt nr. 075-1458/2017 din 10 octombrie 2017. Cărțile au fost plasate pentru valorificare pe site de către utilizatorii cu numele convenționale ***** și *****.

Astfel, la 10 septembrie 2017, Turuta Eugeniu a completat și a expediat pârâtului forma specială de notificare referitor la încălcarea drepturilor de autor care era disponibilă pe site-ul https://www.linkedin.com, ținînd cont că adresa de e-mail pentru notificări referitor la încălcarea drepturilor de autor nu a fost disponibilă pe site, cu cerință de a înceta valorificarea ilegală a operelor protejate prin Legea dreptului de autor -cărților: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition"(vol. I, f.d. 43-45).

Ca urmare, la aceeași dată, 10 septembrie 2017, reclamantul/apelant Turuta Eugeniu a primit un răspuns, generat în mod automat, prin care compania LinkedIn Corporation a solicitat furnizarea, după posibilitate, a adreselor URL care indică direct conținutul raportat.

Ulterior, la 22 noiembrie 2019, navigând prin Internet, reclamantul/apelant Turuta Eugeniu a constatat, că prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net era valorificată, pusă la dispoziția publicului în regim interactiv, distribuită și reprodusă cartea „The SMD codebook, 2009 edition”. Cartea a fost plasată pentru valorificare de către utilizatorii cu numele convenționale *****, ***** *****, *****și *****, dar identitatea acestora, numele real, adresa poştală sau adresa de e-mail lipseau pe site.

Constatarea valorificării operei prin intermediul site-ului companiei pârâte/apelante a fost confirmată prin Actul executorului judecătoresc privind constatarea faptelor şi a stărilor de fapt nr. 075-14/2019 din 03 decembrie 2019.

La 22 noiembrie 2019, Turuta Eugeniu a completat și a expediat pârâtului forma specială de notificare referitor la încălcarea drepturilor de autor cu indicarea obiectului concret al dreptului de autor şi specificarea numelor convenționale a persoanelor, care au postat ilegal cartea pe serverele companiei pârâte, care era disponibilă pe site-ul https://www.liukedin.com, cu cerinţa de a înceta valorificarea ilegală a operei protejate prin Legea dreptului de autor (vol. I, f.d.157- 158).

Astfel, ulterior, reclamantul/apelant Turuta Eugeniu a primit un răspuns, generat în mod automat, prin care compania LinkedIn Corporation a confirmat recepționarea notificării, menționând că membrii echipei de asistență v-a reveni când mai curând posibil, iar ulterior a fost solicitată prezentarea adresei URL, care indică direct conținutul raportat.

La 19.08.2019, Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu au depus cerere de chemare în judecată către Compania LinkedIn Corporation, privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian și titularului de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor, constatarea încălcării drepturilor morale de autor ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor, încasarea despăgubirii, obligarea publicării hotărârii.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021, a respins cererea reprezentanților Companiei LinkedIn Corporation, avocații Vladimir Palamarciuc și Iulia Furtună cu privire la scoaterea de pe rol a acțiunii depuse de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Cristian și Turuta Radu către Compania LinkedIn Corporation privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor, încasarea venitului ratat, constatarea încălcării drepturilor morale de autor, încasarea sumelor compensatorii, obligarea publicării hotărârii pe pagina pârâtului, ca neîntemeiată.

Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, reclamanții/apelanți Turuta Eugeniu, Turuta Radu și Turuta Martin Christian, au contestat-o cu apel, precum și nefiind de acord inclusiv și cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021, avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation, le-a contestat cu apel, invocând argumentele menționate *supra*.

În conformitate cu prevederile art. 267 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care: a) reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părţilor, de soluţionare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Colegiul civil reține că în susținerea poziției sale privind respingerea cererii Companiei LinkedIn Corporation cu privire la scoaterea de pe rol a acțiunii depuse de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Cristian și Turuta Radu către Compania LinkedIn Corporation privind constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor, încasarea venitului ratat, constatarea încălcării drepturilor morale de autor, încasarea sumelor compensatorii, obligarea publicării hotărârii pe pagina pârâtului, instanța de fond a reținut că în concordanță cu prevederile art. 55 alin. (1) al Legii privind dreptul de autor şi drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010, orice persoană fizică sau juridică care are pretenţii în privinţa valorificării unui obiect al dreptului de autor, al drepturilor conexe sau al altor drepturi protejate de prezenta lege are dreptul să iniţieze acţiuni în instanţa de judecată competentă ori să sesizeze altă

autoritate pentru aplicarea măsurilor, procedurilor şi remediilor prevăzute în prezentul capitol. Prin urmare, pentru soluţionarea litigiilor care rezultă din încălcarea dreptului de autor, legea nu instituie obligativitatea respectării procedurii de soluţionare prealabilă a cauzei pentru adresarea în judecată, însă părţile ar putea alege între instanţa de judecată şi arbitraj sau mediere. Totodată, cadrul legal nu prevede anumite criterii exacte cu privire la formă și conținutul unei pretenții/somații.

Colegiul civil consideră ca fiind greșită concluzia instanței de fond, or, conform art. 2609 alin. (4) al Codului civil (1607 alin. (4) al Codului civil în redacția legii pînă la 01.03.2018), cererea de obţinere a despăgubirilor materiale sau morale este guvernată de legea statului pe al cărui teritoriu a fost încălcat dreptul de autor sau de proprietate intelectuală.

Conform art. 13 alin. (1) al Codului civil, (1) la judecarea cauzelor civile, instanţa judecătorească aplică legislaţia unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Prin urmare, Colegiul civil consideră ca fiind întemeiate afirmațiile apelantului Compania LinkedIn Corporation cu privire la faptul că notificările pe care le-a expediat Eugeniu Turuta către Linkedln Corporation cu privire la încălcarea drepturilor de autor asupra Cărţilor din 2010, 2011 şi 2014, precum Cartea din 2009, nu corespund cerinţelor impuse de legea aplicabilă pentru procedura de soluţionare prealabilă a prezentului litigiu pe cale extrajudiciară.

Or, din explicațiile apelantului, LinkedIn Corporation, a implementat o serie de proceduri pentru primirea notificărilor scrise referitoare la încălcarea drepturilor de autor în temeiul legii - Digital Millennium Copyright Act, conform căreia, persoana care notifică o încălcare trebuie să furnizeze o informaţie suficientă în mod rezonabil pentru a permite providerului de servicii să localizeze materialul. Politica de Copyright a LinkedIn şi forma specială de Notificare privind încălcarea dreptului de autor prevăd în mod expres ce informaţie trebuie să conţină o notificare scrisă şi care trebuie să indice în mod expres URL, care este locaţia exactă de pe site-ul web unde se găseşte materialul care este raportat că încalcă dreptul de autor.

Astfel, conform extrasului de pe pagina web a LinkedIn Corporation, accesibilă părților, se indică că: ,,Notificare privind încălcarea drepturilor de autor: în temeiul Digital Millennium Copyright Act (17 U.S.C.. secţiunea 512), Linkedln a pus în aplicare o serie de proceduri pentru primirea notificărilor scrise referitoare la încălcarea drepturilor de autor. De asemenea, Linkedln a desemnat un agent pentru primirea notificărilor referitoare la încălcarea drepturilor de autor. În cazul în care consideraţi cu bună credinţă că drepturile dvs. de autor au fost încălcate, puteţi completa şi trimite formularul de notificare privind încălcarea drepturilor de autor sau să ne contactaţi în scris pe alte căi, furnizând următoarele: O semnătură

electronică sau fizică a persoanei autorizate să acţioneze în numele deţinătorului drepturilor de autor; O descriere a lucrării protejate de drepturile de autor care susţineţi că au fost încălcate; O descriere care să menţioneze locaţia de pe site-ul nostru web unde se găseşte materialul care susţineţi că încalcă drepturile de autor; Adresa dvs. de e-mail, adresa poştală şi/sau numărul de telefon; O declaraţie a dvs. conform căreia consideraţi, cu bună-credinţâ. că utilizarea contestată nu este autorizată de deţinătorul drepturilor de autor, de agentul acestuia sau prin lege; şi O declaraţie a dvs., făcută sub incidenţa pedepsei pentru sperjur, conform căreia informaţiile din notificarea dvs. sunt corecte şi dvs. deţineţi drepturile de autor sau autorizaţia de a acţiona în numele deţinătorului drepturilor de autor." (f.d. 244-247, Vol. I).

Prin urmare, este greșită constatarea instanței de fond cu privire la faptul că pentru soluţionarea litigiilor care rezultă din încălcarea dreptului de autor, legea nu instituie obligativitatea respectării procedurii de soluţionare prealabilă a cauzei, precum și faptul că cadrul legal nu prevede anumite criterii exacte cu privire la formă și conținutul unei pretenții/somații.

Mai mult, Colegiul civil remarcă că potrivit art. 66 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 139 din 02.07.2010 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, temeiul de drept invocat de apelanți în prezentul proces, (1) Persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting şi/sau transmisii de date (internet/intranet), inclusiv internet-provider, se consideră complice atunci cînd contribuie nemijlocit la încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe şi poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi în următoarele cazuri: a) dacă, avînd posibilitate tehnică să blocheze, să restricţioneze accesul şi/sau să şteargă în timp oportun obiectele ce sînt publicate şi/sau utilizate cu încălcarea dreptului de autor şi/sau a drepturilor conexe *şi fiind înştiinţată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanţii săi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea în cauză*, nu a executat cerinţele titularului dreptului de autor şi/sau al drepturilor conexe privind blocarea, restricţionarea accesului şi/sau ştergerea obiectelor indicate.

Prin urmare, avînd în vedere că LinkedIn Corporation este un internet-provider care acordă servicii de hosting terțelor persoane pentru plasarea pe serverele serviciului său a diverselor informații în format electronic, în vederea verificării angajării răspunderii prin prisma legislației dreptului de autor şi drepturile conexe, se impune anumite criterii și, anume: înștiințarea companiei cu indicarea obiectului concret și neexecutarea de către companie după înștiințare a cerințelor intimaților/reclamanți privind ștergerea obiectivelor indicate, Colegiul civil conchide că procedura de soluționarea prealabilă indicată de compania LinkedIn Corporation este imperativ necesară, compania fiind în drept să-și stabilească modalitatea de efectuare a unei notificări, care la caz nu a fost respectată pe deplin.

Colegiul civil consideră că solicitările expediate la 10 septembrie 2017 și 22 noiembrie 2019, de către Turuta Eugeniu, nu corespund cerințelor legii statutului pe al cărui teritoriu se invocă încălcarea dreptul de autor, or o simplă declaraţie că un anumit conţinut încalcă drepturile de autor, fără a indica locaţia exactă şi anume, URL-ul nu este suficientă pentru a identifica conţinutul raportat și în consecință LinkedIn Corporation a fost în imposibilitate să șteargă conținutul raportat.

Astfel, nu pot fi reținute afirmațiile reclamantului/intimat cu privire la faptul că a fost respectată procedura prealabilă de soluționare a cauzei, or, Eugeniu Turuta urma să furnizeze toată informația cerută de companie, fapt despre care a fost informat expres.

Or, LinkedIn Corporation prin mesajul din 10 septembrie 2017, l-a informat pe Turuta Eugeniu despre necesitatea furnizării URL care indică direct conținutul raportului (f.d. 46, 47).

De asemenea, conform mesajului din 25 noiembrie 2019, Linkedin Corporation i-a scris lui Eugeniu Turuta: „Bună Eugeniu, Vă mulţumim pentru că ne-aţi contactat. Noi suntem în imposibilitatea de a localiza pe SlideShare conţinutul care vă încalcă dreptul de autor despre care aţi raportat. Vă rugăm să ne furnizaţi URL-ul exact de pe SlideShare pentru a ne permite să identificăm cu exactitate conţinutul. Odată ce localizaţi conţinutul, vă rugăm să copiaţi link-ul şi să ne răspundeţi la acest mesaj” (f.d.6, Vol. II).

Astfel, deși Turuta Eugen a fost informat despre necesitatea furnizării informației suplimentare, nu a făcut-o, fapt pentru care Colegiul civil atestă că nu a fost respectată procedura prealabilă. De asemenea, Colegiul civil reține că Regulamentul de activitate al companiei este disponibil pentru parte.

Mai mult, Turuta Martin Christian și Turuta Radu, nu au depus nici o notificare în adresa companiei. Nu pot fi reținute afirmațiile reclamantului/intimat Turuta Eugeniu cu privire la faptul că deoarece sunt coautorii cărților este absolut necesară participarea acestora în proces în vederea apărării drepturilor sale. Însă, Colegiul civil remarcă că acest fapt nu este suficient atunci cînd urmează a fi respectate obligațiile procedurale prevăzute de lege, în vedere verificării premiselor stabilite de lege pentru punerea pe rol a unei acțiuni.

Or, prin instituirea procedurii prealabile legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerităţii soluţionării litigiilor dintre părţi. La fel, procedura prealabilă poate constitui o rațiune de eficiență capabilă să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii.

Prin urmare, la caz, sunt incidente prevederile art. 267 lit. a) al Codului de procedură civilă, care indică că instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care: a) reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin

contractul părţilor, de soluţionare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Mai mult, Colegiul civil ține să menționeze că la depunerea acțiunii cu element de extranietatea, reclamanții/apelanți/intimați urmau să indice legea materială și să facă dovada respectării procedurii prealabile de notificare a părții, obligație ce nu a fost respectată.

La fel, Colegiul civil reține că prin prisma art. 6 pct.1 din Convenția Europeană, precum și prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Curtea Europeană menționează că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Astfel, reglementarea de către legiuitor, în limitele competenţei ce i-a fost conferită prin Constituţie, a condiţiilor de exercitare a unui drept – subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exerciţiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Colegiul civil conchide că în mod greșit instanța a dispus respingerea cererii privind scoaterea de pe rol a cauzei, fapt pentru care apelul declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian, urmează a fi respinsă, iar cererea de apel declarat de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation urmează a fi admisă cu casează integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021 și hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, cu scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

Astfel, din considerentele menţionate şi conform normelor de drept enunţate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian și a admite cererea de apel depusă de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation, a casa încheierea și hotărârea primei instanţe și de a scoate de pe rol acțiunea înaintată de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta

Radu către Compania LinkedIn Corporation, din motivul că nu a fost respectată procedura prealabilă de soluționare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 267 lit. a), 385 lit. a), e), art. 389 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

d e c i d e :

Respinge apelul declarat de Turuta Eugeniu, Turuta Radu și cererea de alăturare la apel depusă de Turuta Martin Christian.

Admite apelul declarat de avocatul Palamarciuc Vladimir în interesele LinkedIn Corporation.

Casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021 și hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 noiembrie 2022, și emite o decizie sub formă de încheiere, prin care:

Se scoate de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu către Compania LinkedIn Corporation privind:

- constatarea încălcării drepturilor patrimoniale de autor (responsabil-compania Likedln Corp.) ale coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu la valorificarea operelor (dreptul exclusiv de reproducere, distribuire și punere la dispoziție în regim interactiv) asupra operelor (cărților): „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition ”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition ”, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition ”, „The SMD codebook”, ediție 2009 prin intermediul site-ului https://www.slideshare.net, responsabil compania LinkedIn Corporation;
- încasarea din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și titularul de drepturi Turuta Radu venitul ratat suportat: „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition” - 8182 valorificări x ***** - *****Euro, „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition” - 8249 valorificări x ***** - ********** „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition” - 8338 valorificări x ***** = *****Euro; „The SMD codebook” ediție 2009 - 23074 valorificări x***** = 369 184 Euro; Total *****
- constatarea încălcării drepturilor morale de autor (dreptul la nume și dreptul la retractarea operei) ale coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian asupra operelor (cărților): „SMD-codes. Active SMD

semiconductor components marking codes, 2010 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition", „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition", „The SMD codebook", ediție 2009 prin intermediul site-ului https ://www. slideshare, net, responsabil compania LinkedIn Corporation;

- încasarea din contul companiei LinkedIn Corporation în beneficiul coautorilor Turuta Eugeniu și Turuta Martin Christian următoarele sume compensatorii: pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2010 edition " - 20000 lei; pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2011 edition " - 20000 lei; pentru cartea „SMD-codes. Active SMD semiconductor components marking codes, 2014 edition " - 20000 lei; pentru cartea „The SMD codebook", ediție 2009 – 20000 lei; în total 80000 lei:
- obligarea pârâtei - compania LinkedIn Corporation să publice pe cheltuiala sa pe site-ul său https://www.linkedin.com hotărârea judecătorească integrală în limba engleză timp de 6 luni.

Se explică lui Turuta Eugeniu, Turuta Martin Christian și Turuta Radu că după înlăturarea circumstanţelor care au dus la scoaterea cererii de pe rol, aceștia pot adresa instanţei o nouă cerere, conform dispoziţiilor generale.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței,
Judecătorul: Nelea Budăi

Judecătorii: Marina Anton

Ina Dutca